

Sygn. akt V CSK 409/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa R. J.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powodowej R. Z.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "[...]" w W.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 stycznia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej interwenienta ubocznego od wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 marca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od R. Z. na rzecz pozwanej kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podkreślenia przy tym wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. to jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzebę wykładni art. 35 § 2, § 4 i § 5 oraz art. 49 § 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 1570) oraz oczywistą zasadność skargi kasacyjnej. Istotnym zagadnieniem prawnym, w ocenie skarżącego, jest „kwestia dopuszczalności przyjmowania przez sąd drugiej instancji za własne ustaleń sądu pierwszej instancji, w sytuacji, gdy podstawowym zarzutem apelacji jest kwestionowanie ustaleń faktycznych stanowiących podstawę wyroku”.

Mając na uwadze powołane we wniosku przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wyjaśnić należy, że w przypadku każdej z nich rzeczą skarżącego było sporządzenie ich uzasadnienia, czego wymaga art. 398⁴ § 2 k.p.c. Cel wymagania przewidzianego w tym przepisie może być, bowiem osiągnięty nie tylko przez powołanie, ale przede wszystkim uzasadnienie istnienia wskazanej przesłanki, tylko ona, bowiem może stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Uzasadnienie powołanych przez skarżącego przesłanek powinno, zatem obejmować przedstawienie odpowiedniego wyводу prawnego, argumentacji opartej na prawie, że wskazanie poglądów prezentowanych nie tylko w orzecznictwie, ale i w piśmiennictwie wraz ze stanowiskiem własnym skarżącego odnoszącym się do poglądów wyrażonych w kwestionowany orzeczeniu - po to, aby wykazać, że przesłanki

te w sprawie występują. Uzasadnienie przez skarżącego przesłanek jest szczątkowe, a brak argumentacji prawnej uniemożliwia ocenę czy w badanej sprawie przesłanki te rzeczywiście wystąpiły.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 8 ust.1 pkt 1 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

aw

jw